

Lovforslaget indeholder i forlængelse heraf ikke grundlæggende administrative ændringer. Der er dog visse mindre administrative ændringer og forenklinger, som følger af erfaringer om kvotesystemet fra den første periode. Det drejer sig om visse bestemmelser af betydning for grundlaget for kvotetildeling, bestemmelser af administrativ karakter og bestemmelser af hensyn til den rette gennemførelse af Europa-Kommissionens såkaldte registerforordning.

Jeg håber, at forslaget vil give anledning til en konstruktiv debat i Energiudvalget, og jeg vil naturligvis meget beredvilligt besvare de spørgsmål, som drøftelserne giver anledning til. Jeg noterer mig også fru Anne Grete Holmsgaards synspunkter, og at hun har mange spørgsmål. Mange af spørgsmålene er jo af meget teknisk karakter, men vi skal alligevel nok gøre alt for at besvare dem skriftligt så seriøst som muligt.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren. Den første er hr. Martin Lidegaard, derefter er det fru Anne Grete Holmsgaard og hr. Kim Mortensen.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg kunne forstå, at ministeren undrede sig lidt over, at nogle af os måske lød lidt kritiske. Men jeg ved ikke, om ministeren kan sætte sig ind i, hvordan det opleves, når man som konstruktiv opposition, der forsøger at indgå i en konstruktiv, politisk dialog om Danmarks overordnede energistrategi, oplever, at en meget væsentlig del af den energistrategi bliver forhandlet bag lukkede døre med Dansk Folkeparti, uden at vi er blevet indbudt til så meget som én forhandling.

Kl. 16.05

Vi har fået en teknisk gennemgang, den kvitterer jeg for, og vi har så haft lejlighed til at stille nogle spørgsmål, men der har overhovedet ikke været inviteret til, ikke engang forsøgt optaget en dialog med de partier, der forventes at lægge ryg til Danmarks kommende energistrategi. Det opleves ikke som nogen venligsindet måde at gå frem på, når man har at gøre med et helt centralt element i Danmarks fremtidige energipolitik.

Jeg ved ikke, om ministeren kan sætte sig ind i, at det set fra oppositionens side kan forekomme som en mærkelig fremgangsmåde, at man

hele tiden siger, at man gerne vil et bredt forlig, men når der skal tages afgørende beslutninger, så læner man sig op ad det snævrere mulige flertal i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiminister (Flemming Hansen):

Når der skal træffes afgørende beslutninger om den overordnede energistrategi, må man jo sige, at vi i allerhøjeste grad har forsøgt og stadig væk i allerhøjeste grad forsøger at få et bredt forlig om Energistrategi 2025, og det er jo forhandlinger, som foregår ovre i ministeriet. Vi har haft det første om udviklingsprojektet DPLU, eller hvad det nu hedder, og det energiteknologiske udviklingsprogram – så skal jeg ikke forkorte det – og der er det bestemt min hensigt at vi skal prøve at få et bredt forlig.

Med hensyn til det her er det rigtigt, at vi har gennemgået stoffet med Dansk Folkeparti, og at de heldigvis er enige i regeringens betragtninger, og det er jeg glad for, men hvis der kommer nogle fornuftige indspil under udvalgsforhandlingerne, vil vi selvfølgelig tale om dem. Det har Dansk Folkeparti da også tilkendegivet, ligesom regeringen. Ellers er der ingen mening i at have udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Men skal det forstås sådan, at regeringen sådan set regner med at anvende samme fremgangsmåde i forhold til energistrategien, altså at den har lavet en aftale med skuffehåndtag med Dansk Folkeparti, som man kan tilslutte sig bagefter, hvis man har lyst? Eller har regeringen tænkt sig en måske lidt mere åben fremgangsmåde? Altså, jeg spørger, fordi jeg tror, det er i nationens interesse at få brede forlig.

Jeg tror egentlig også, det ville være i nationens interesse at få et bredt forlig om det lovforslag, vi vedtager i dag. Det er jo dansk erhvervslevs konkurrenceevne, vi snakker om. Det handler jo om, hvad det er for nogle energiteknologier, vi skal fremme, hvad det er for en rammelovgivning, vi overhovedet vil have.

Jeg tror, alle vil have interesse i, at det bliver en bred lovgivning, og derfor undrer det mig sådan, at regeringen intet – intet som helst – har gjort for at prøve at få et bredt forlig om lige præcis det her lovforslag.